

دوشنبه ۲۸ مهر ۱۳۹۹ • ۲۰ ربیع الاول ۱۴۴۲ • ۱۹ اکتبر ۲۰۲۰

اخبار

پیشهاد چند داستان کوتاه خواندنی و خواستنی

داستان کوتاه، قالب نه چندان وقت‌گیر و ظریفی‌ست که حال و هوایتان را عوض می‌کند، معرفی چند کتاب در قالب داستان کوتاه در این مطلب.

فضیلت‌های ناچیز

کتاب «فضیلت‌های ناچیز» دارای یازده داستان کوتاه از «ناتالیا گینزبورگ» است. این داستان‌ها به‌ترتیب دارای عناوین «ژمستان در ابروتزو»، «کفش‌های پاره»، «تصویر یک دوست»، «درد و دریغ برای انگلستان»، «خانه لپه»،«او و من»، «فرزند انسان»، «حرفه من»، «سکوت»، «روابط انسانی» و «فضیلت‌های ناچیز» است.

نیویورک تایمز در مورد «گینزبورگ» می‌نویسد «چراغ درخشان ادبیات مدرن ایتالیایی سحر و جادو گینزبورگ، سادگی مطلق نثر اوست، که ناگهان با یک کلمه روشن می‌شود و پرده از یک عبارت ساده بر می‌آورد.»

زندگی عزیز

کتاب «زندگی عزیز» مجموعه‌ای از چهارده داستان کوتاه نوشته‌ی «الیس مونرو» است. کتاب «زندگی عزیز» نخستین‌بار در سال ۲۰۱۲ منتشر شد. «الیس مونرو» در سال ۲۰۱۳ برای مجموعه‌ی آثارش برنده‌ی جایزه نوبل ادبیات شد.

«مونرو» در داستان‌های این مجموعه، به لحظه‌ای می‌پردازد که زندگی یک انسان را برای همیشه تغییر می‌دهد و مسیر کاملاً جدید و متفاوتی را به روی او باز می‌کند

جای دیگر

کتاب «جایی دیگر» نوشته «گلی ترقی» است. این نویسنده که یکی از مهم‌ترین نویسنده‌های معاصر محسوب می‌شود. از داستان‌های قابل تأمل او می‌توان به «بزرگ بانوی روح من»، «توبوس شمشیران» و «خانه‌ای در آسمان» اشاره کرد.

نویسنده از خیال جایی دیگر، جایی که اینجا و اکنون نیست، در تمام داستان هایش استفاده کرده است. داستان «بزرگ بانوی روح من» در سال ۱۹۸۶ به عنوان برترین قصه سال فرانسه (از میان قصه‌های غیر فرانسوی) برگزیده شد.

ترجمان دردها

کتاب «ترجمان دردها» مجموعه‌ای از داستان‌های کوتاه نوشته‌ی «جومیا لاهیری» است که نخستین بار در سال ۱۹۹۹ به چاپ رسید. این مجموعه داستان که اولین اثر «لاهیری» می‌باشد، برنده جایزه پولیتزر سال ۲۰۰۰ شده است.

«جومیا لاهیری» با بینش فرهنگی کم نظیر و مهارت‌های منحصr به فرد خود در داستان سرای، مجموعه‌ای را خلق کرده که به این راحتی‌ها از ذهن مخاطب پاک نخواهد شد.

ابر قورباغه و پای عسلی

کتاب «ابر قورباغه و پای عسلی» نوشته ی «هاروکی موراکامی» است. داستان‌های کتاب از دو مجموعه داستان «بعد از زلزله» و «فیل گم می‌شود» و همچنین مجله «نیویورکر» انتخاب شده‌اند.شخصیت‌های این مجموعه آدم‌های خوشسرد و آرامی هستند که در تمام اثر این مجموعه در داستان‌های «موراکامی» مانده‌اند و گاهی شخصیت‌های آثار کافکا را به یاد مخاطب می‌آورند.

«ادبیات و شر» ژرژ باتای به بازار اندیشه ایران رسید

فرزام کریمی مترجم کتاب «ادبیات و شر» نوشته ژرژ باتای با اشاره به انتشار این کتاب در دو بخش ادبیات مدرن و کلاسیک گفت: در بخش کلاسیک به بررسی مضمون شر در آثار امیلی برونته، مارسل پروست، مارکی دوساد پرداخته شده است. و مجلد دیگری با عنوان بخش مدرن که به زودی منتشر می‌شود به بررسی مضمون شر در آثار فرانتس کافکا، شارل بودلر و ویلیام بلیک پرداخته شده است.سوی ادامه داد: اصل کتاب به زبان فرانسه است و ما ترجمه را از روی نسخه ترجمه شده به انگلیسی ترجمه کرده‌ام ویراستاری این کار نیز بر عهده شهیار وقفی‌پور بوده است. تفاوتی که این اثر نسبت به سایر آثار باتای دارد، این است که باتای در این کتاب بیشتر به جنبه‌های ادبی پرداخته است، به همین دلیل برای مخاطبان عام هم تا حدودی قابل فهم است، باتای براین اعتقاد بود که ادبیات از هیچ چیز است یا همه چیز، ادبیات اگر بخواند از گزاره شر دوری بجوید، مبتعنا به امری ملال آور خواهد شد.این مترجم در ادامه با اشاره به نظر باتای درباره آثار نویسندگانی چون برونته گفت: باتای معتقد بود که نویسندگانی چون برونته، کافکا، پروست و دیگران تا عمده‌تر از گزاره شر در ادبیات بهره گرفته‌اند و با این گزاره در روال زندگی آن‌ها جاری و ساری بوده است. باتای جزو حلقه اول سورئالیست‌ها بوده و بعد از مشاجراتی که با آندره برتون پیدا کرد از آنها جدا شد و راه و خط خود را پی گرفت، کالجی را تاسیس کرد و به ادبیات از منظر جامعه‌شناسی نگاه کرد.کریمی با اشاره به فصول کتاب گفت: کتاب در مجموع دو سری ۷ فصل دارد، در سری کلاسیک با ۳ فصل روبرو هستیم و هر فصل زیرشاخه‌های متعدد دارد. با صورتی که با آقای وقفی‌پور داشتیم، به این نتیجه رسیدیم که برای مخاطب ایرانی که به نوعی به دنبال بدیهیات می‌رود، یکسره منتشر شدن کتاب ادبیات و شر هضم قضیه را دشوار می‌کند پس بهتر است براساس دوره تاریخی نویسنده‌ها را از هم جدا کنیم، بنابراین برای خوشخوان شدن اثر و تسهیل در فهم محتوا کتاب به دو بخش کلاسیک و مدرن تقسیم شدوی افزود: در شناخت‌نامه کتاب به معرفی نویسندگانی که مضمون شر در آثارشان بررسی شده است، پرداخته‌ایم، پس از آن ترجمه مصاحبه باتای درباره این کتاب با عنوان ادبیات گناهکار است درج شده است که می‌تواند تا اندازه بسیاری به فهم مخاطب کمک کند.

کتاب ادبیات و شر را نشر سیب سرخ منتشر کرده است.

یکی از آثار متأخر عاشورایی ادبیات ایران که سال گذشته منتشر شد، مجموعه‌شعر «امان نامه» سروده سید اکبر میرجعفری است که غلامرضا بیات پژوهشگر و محقق درباره آن یادداشتی نوشته است. بیات معتقد است به این کتاب، آن‌طور که باید و شاید پرداخته نشده است، بنابراین قصد داشته در یادداشت خود، حق مطلب را درباره این اثر ادا کند.

در ادامه می‌آید:

چشم انتظار ماندن بی‌فایده است. هرچه چشم می‌چرخاند در بین رایانه و در گروه‌های کنایخوانی هم جستجو می‌کنی، چیزی درباره امان‌نامه به قلم و قریحهٔ جناب سیداکبر میرجعفری، نوشته نشده است؛ جز همان خبر انتشار در شه‌پور ماه سال پیش: «تازه‌ترین اثر اکبر میرجعفری با عنوان «امان نامه» از سبب انتشارات قو همزمان با روزهای ماه محرم منتشر شد.»

مجموعه‌شعر عاشورایی «امان نامه» در قالب نامه تنظیم شده است. در حقیقت «امان‌نامه» شامل چهل نامه است و برخی از نامه‌ها پیوست دارند که این پیوسته‌ها در قالب شعر مطرح می‌شوند.

«امان‌نامه» کتاب خوبی است در عرصه شعر عاشورا؛ چون شش تن از نامداران ادبیات مذهبی و عاشورایی تمام آن را خوانده‌اند و مرا در شکل‌گیری این اثر کمک کرده‌اند. شکل و شمایل کتاب بکر است، این کتاب را به‌قدری دوست دارم که گویی با تولد آن دوباره متولد شده‌ام.

امان‌نامه تنها کتاب بنده است که ظاهر آن از صفحه‌آرایی و طرح جلد منطبق با سلیقه‌ام است. شعرها قالب نامه دارند هرچند برخی نامه‌ها پیوست دارند. بخش عمده شعرها آزاد و سپید است، ولی چند نامه هم در قالب غزل هستند. نامه‌هایی که در مجموعه «امان‌نامه» آمده، خطاب به شخصیت‌های حماسه‌عاشورا نگاشته شده یا نامه‌هایی هستند که شخصیت‌های حماسه عاشورا به آدم‌هایی که به فرهنگ عاشورا مربوط می‌شوند، نوشته‌اند.»

قاعده کار این است که به خودت نهیب بزنی برای معرفی و تشویق به خواندن هر کتاب، مجامعت و مسامحت باید داشت و تا اهل سزاوار و لایق آن قلمرو هستند و می‌توانند نفس بزنند و قلم برانند تو قلم و زبان درکشی و سکوت پیشه کنی و چشم انتظار بمانی.

اما روزگار دارد به رنگ و شیوه‌ای پیش می‌رود که لازم نیست این ادب و ملاحظات پسندیده یا ناپسند را مراعات کنی. آن‌قدر بی‌توجهی به فرهنگ، بی‌میالاتی به اخلاق، نامروری در حق همصنف، بی‌قیمتی سخن و کلمه و شعر بیباد می‌کند که نه حرف تمجید هر پیر مشهور ادب و هنر و شعر در اقبال نفوس به قدر فلان در کتاب کارگر خواهد افتاد، نه نقد تند هر منتقد ادبی از رونق فروش اثر خواهد کاست.

گفتم منتقد ادبی؛ مگر در روزمره محافل فرهنگی ما چیزی به نام نقد ادبی دارد روی می‌دهد؟ همگی هستند که در تمام کار و و کالبد مجسم آن، کتاب، را با توطئه همگانی و متفقا‌نه سکوت داریم تشییع می‌کنیم.

این چند کلمه عرض شد که عذر قصور و تقصیر بگویم و اجازه معرفی کتاب بگیرم.

اصلا این شعر می‌تواند

شروع شود

از کوچه‌، از خیابان

در شبی شلوغ

که مردم می‌خوانند:

سال گذشته منتشر شد، مجموعه‌شعر «امان نامه» سروده سید اکبر میرجعفری است که غلامرضا بیات پژوهشگر و محقق درباره آن یادداشتی نوشته است. بیات معتقد است به این کتاب، آن‌طور که باید و شاید پرداخته نشده است، بنابراین قصد داشته در یادداشت خود، حق مطلب را درباره این اثر ادا کند.

سرخی تو از من، زدی من از تو (صفحه ۸۵)
امان‌نامه کتابی است مختصر در ۱۳۶ صفحه. دفترتی است که مطالعه آن انسان را با خودش به حساب و کتاب می‌اندازد و بی‌واهمه باید گفت در هر چند سطر و جمله‌اش دلشوره و اضطراب می‌آورد. راستی چه شده که مواجهه ما با فرهنگ عاشورا و استقبال از ماه محرم این همه خوشایند و دلپذیر و خواستنی شده است؟ اگر ورود ما به محرم با این پرشی از خودمان توأم باشد که «کنون چه می‌کنی ای دل، می‌مانی یا می‌روی؟» باز هم نفس زدن در آنات محرم و گریه بر داغ التیام‌ناپذیر حسین علیه‌السلام، برایمان لذت و خوشایندی خواهد داشت یا از نزدیک شدن محرم ترس‌ولرزه‌ها و دلهره‌هایی از جنس ترس‌های آزمون و امتحان هم به سراغمان می‌آید؟

در سال‌های اخیر گاهی برخی شاعران با اهل بیت و به‌خصوص با سالار شهیدان زیادی صمیمی می‌شوند و خود را از احباب می‌دانند و آزاد از مراعات ادب خود می‌کنند و چون شعر آنان را مداح می‌خواند و نامی از آنان جایب ثبت نمی‌شود، با خاطری آسوده کلمات و جملات را نابجا به نوکت داره پیر می‌شه؟!» به‌راحتی ضرب‌المثل عامیانه در عرف عموم مردم را با تعبیر خالی از ادب به زبان می‌آورند: «دوری و دوستی سرم نمیشه و…» آیا چون میلیون‌ها نفر امسال با این شعر گریه کرده‌اند، خلل‌های معنایی و ادب نامتناسب آن را می‌پوشاند؟

باری، برگردیم به امان‌نامه. این تعبیر در ادبیات عاشورا در بدو امر جسارت شمر ملعون را در فرستان امان‌نامه برای فرزندان حضرت ام‌البنین، سلام‌الله علیها، به ذهن می‌آورد، اما اگر به ریشه امن و امان توجه کنیم، می‌توانیم از خود برسیم از سال ۶۱ هجری تا به حال چه کسانی در حیات ظاهری و باطنی خویش، به امام و اهل بیت او امان داده‌اند و چه کسانی حرمت شکسته‌اند؟ ما از کدام طایفه بودیم؟ آیا به لزوم ایمان برای اینکه امین باشیم و مؤمن باشیم و «مرآت المؤمن» شویم، پایبند بوده‌ایم؟ راه بسیار سخت و سهمگین است.

در کتاب حدیث بندگی و دلبردگی که با آراء کلامی مؤلف آن هم‌خوانی و همراهی نداریم، در ذیل عنوان «معتشوق محتشم» آمده است:

آیا حقیقت دینداری فقط منحصر به اظهار محبت و بیان شوق است یا قید و تصرف دیگری هم در آن دخیل است؟ ….. در پاسخ باید گفت محبت و خوف میوه معرفت‌اند. یعنی آدمی تا کسی را نشناسد نمی‌تواند او را دوست داشته باشد. حقیقت دینداری معرفتی عاشقانه و خائفانه است. یعنی

ریشه معرفت است و میوه‌ها خوف و محبت. معرفت، هم در چهره دوستی و هم در چهره ترس و خوف ظاهر می‌شود. پس عاشق هم طرفین‌ات است و هم خوفناک. هم اهل انس است و هم اهل هبیت. معشوق او هم محبوب است و هم محتشم. عارفان گفته‌اند هبیت خداوند ناشی از جلال خداوند است و انس و لذت ناشی از جمال او. خداوند محبوبی است جلیل و جمیل ….. حق این است که عشق ناشی از احساس نزدیکی و خوف ناشی از احساس دوری است. خداوند همان‌قدر که به ما نزدیک است از ما دور است و همین دوری و نزدیکی است که خوف و محبت را با هم تولید می‌کند… در عالم مسیحیت بر خلاف اسلام مفهوم خوف از خدا کم است، تاکید بی‌دریغ بر دوست داشتن خداوند هیچ‌گاه نباید پرده احتشام بین رب و مربوب را برد؛ به طوری که انسان جرئت نافرمانی پیدا کند. عشق آن حشمت را از میان برمی‌داند.

دفتر امان‌نامه بیشتر در بی محاکمه نفس است که نسبت خویش را با جبهه حق و باطل دریابد؛ عاشورا و نبرد دو جبهه را در صحرای نینوا حبس و محتومه نمی‌کند و با گرفتن ناصیه نشانه‌ها انسانی را که از کنار برج میلاد تهران می‌گذرد یا به جای کوفه در کافه نشسته است یا مریکش به جای داشتن سم بر روی چهار چرخ حرکت می‌کند، به حاضر مکرر نیم‌فاصله و فاصلهٔ کلمات رعایت نشده است و این در گمراهی مخاطب بیشتر دخل دارد.

در صفحه ۱۰۳ تعبیر «شعور اشیا» آمده که باید گفت همه‌ز در پایان نامند حرف سوم لفظ است و در جمع مکسر آن باید بماند و اشیاء نوشته شود.

در صفحه ۱۰۸ حتی بلند بودن طول مصرع صفحہ‌آرای گرمای که خداوند خیرشان بدهد، به صرافت بنیاداخته که یک «من» در اینجا زاید افتاده. باید این می‌بود: چه حکمتی است که بر نام من خط افتاده است. ایضا تکرار اشک در صفحه ۶۸ : ستون قامت ما جای استخوان اشک است.

خوب است در ویراست تازه فهرستی از آثار عاشورایی افرادی که نامشان آمده است، و کتاب‌نامه هم در پایان درج شده باشد. در صفحات ۱۱ و ۱۵ و ۲۲ و ۲۵ و ۲۹ از کتاب حسین علی، درود خداوند بر او، مطلب نقل شده، اما به‌جز نام کتاب و در یک جا نام نویسنده، مشخصات کتاب‌شناختی آن موجود نیست. در صفحه ۲۹ نام این اثر هم فراموش شده است.

در هر حال غرض اصلی، نام بردن از این دفتر شعر ارزشمند بود و دعوت از منتقدان ادبی و مورجان و علاقه‌مندان ادبیات عاشورایی برای بازنمایی و تحلیل و نقد آن.

«امان نامه» در پی محاکمه نفس است

سیاهه آمده است که در این فرهنگ سرخ قلمی چرخانده‌اند یا صدایی به اهل این روزگار رسانده‌اند. دیگر عنوان‌ها و شخصیت‌های فهرست این دفتر موجز و پرهمز را فاش نمی‌کنم، هر که رزقش شد، بخواند.

این یادداشت نه بنای نقد دارد، نه در سزای آن بوده است؛ اما اگر مجالی بوده باشد، پیشنهاد می‌دهد به شاعر گرانمایه که از جانب شهیدان محمد ابراهیم همت، مهدی باکری، محسن حججی، قاسم سلیمانی و جز اینها، هم می‌توان نامه‌ای نوشت و چه کسی سزاوارتر از کسانی که در وادی دلدادگی به سالار شهیدان علیه‌السلام سر داده باشند؟

دیگر اینکه وقتی به نامه‌ای که به نمایشندگی از علی شریعتی آمده است، می‌نگریم، دو بیت می‌یابیم که در نقد و آسب مرتبه‌خوانی نگارش شده است؛ اما به نایب از قلم هگفت و باشکوه شریعتی در قلمرو ادبیات عاشورا، ابیات ایجابی و حساسی و کلماتی گسترده‌تر و زبینه‌د عشق و ارادت آن نامور خطاب به سالار شهیدان می‌طلبد. همچینن بعضی تسری دادن‌ها در تعمیم دادن‌ها بر گوش جان گران حس می‌شود و پسندیده به نظر نمی‌آید. (رجوع شود به صفحه ۷۶ و ۷۷) هرچند رویکرد انتقادآمیز و هشداردهندهٔ شاعر ذاتی است و سفارش نمی‌پذیرد، در این حوزه باید ظریف و سنجیده گام برداشت تا موجب یأس مخاطب نشود. (از طاهره صفرازاده صفحه ۹۰)

چند اشتباه تایپی در این کتاب کم‌حجم جای افسوس دارد و امیدواریم ناشر محترم در چاپ بعدی آن بازنگری کنند. قطع نامتعارف کتاب، قلم درشت، انتخاب قالب گرافیکی دفتر منقش خطدار، شاید حس نامه‌نگاری در آن دفترها و کاغذها را متبادر کند، اما به هوبیت محتوایی و حرفهای جدی شعر خدشه زده، در نگاه اول تصور می‌شود که مخاطب این کلمات نوجوانان بوده‌اند.

نقطه‌گذار، دو خط تیره معترضه و علامت‌گذاری در شعر را هیچ وقت درک نمی‌کنم و قانع نمی‌شوم. اگر خواننده‌ای آن‌قدر کم‌مایه است که نتواند اجزای به‌هم‌ریخته کلام منظوم را تفکیک و حلاجی کند، همان بهتر که از خواندن شعر منصرف باشد و محروم بماند؛ گو اینکه در دفتر حاضر مکرر نیم‌فاصله و فاصلهٔ کلمات رعایت نشده است و این در گمراهی مخاطب بیشتر دخل دارد.

در صفحه ۱۰۳ تعبیر «شعور اشیا» آمده که باید گفت همه‌ز در پایان نامند حرف سوم لفظ است و در جمع مکسر آن باید بماند و اشیاء نوشته شود. در صفحه ۱۰۸ حتی بلند بودن طول مصرع صفحہ‌آرای گرمای که خداوند خیرشان بدهد، به صرافت بنیاداخته که یک «من» در اینجا زاید افتاده. باید این می‌بود: چه حکمتی است که بر نام من خط افتاده است. ایضا تکرار اشک در صفحه ۶۸ : ستون قامت ما جای استخوان اشک است.

خوب است در ویراست تازه فهرستی از آثار عاشورایی افرادی که نامشان آمده است، و کتاب‌نامه هم در پایان درج شده باشد. در صفحات ۱۱ و ۱۵ و ۲۲ و ۲۵ و ۲۹ از کتاب حسین علی، درود خداوند بر او، مطلب نقل شده، اما به‌جز نام کتاب و در یک جا نام نویسنده، مشخصات کتاب‌شناختی آن موجود نیست. در صفحه ۲۹ نام این اثر هم فراموش شده است.

در هر حال غرض اصلی، نام بردن از این دفتر شعر ارزشمند بود و دعوت از منتقدان ادبی و مورجان و علاقه‌مندان ادبیات عاشورایی برای بازنمایی و تحلیل و نقد آن.

اخبار

«بیمار استاندارد» سعید آقاخانی در آی فیلم بستری می‌شود

آی‌فیلمی‌ها از امروز با ماجراهای «بیمار استاندارد» سعید آقاخانی همراه می‌شوند.

به‌گزارش امتیاز، بازیخش مجموعه تلویزیونی «بیمار استاندارد» با بازی هنرپیشگان معروف کشورمان از روز یکشنبه ۲۷ مهر در سراسر کشور آغاز می‌شود. «بیمار استاندارد» به کارگردانی سعید آقاخانی در ۱۴ قسمت در نوروز ۱۳۹۵ از شبکه یک سیما پخش شد. داستان این مجموعه بر اساس طرحی از بهرام توکل‌ی نوشته شده است؛ بهنام بازیگر تحصیلکرده‌ای است که با بازی کردن نقش بیماران روحی و روانی می‌خواهد دانشجویان را بیازماید، ولی با ماجراهایی مسیر او تغییر می‌کند…

بابک حمیدیان، جواد عزتی، علیرضا خمسه، شیلا خداداد، پوریا پورسرخ، روح الله کماتی، هومن حاجی عبداللهی، حسین محب اهری، نیما شاهرخ شاهی، امیر غفارمنش، سیروس میمنت، امید روحانی، عزت الله مهرآوران، علی میلانی و… در این سریال ایفای نقش کرده‌اند.

«بیمار استاندارد» هر روز ساعت ۵ بعدازظهر روی آنتن آی‌فیلم فارسی می‌رود، آی‌فیلمی‌ها می‌توانند تکرار این مجموعه را در دو نوبت در ساعت‌های ۱ بامداد و ۹ صبح دنبال کنند.

زمانی برای شخم زدن» در کانال بالکان شبکه سحر

فیلم تلویزیونی «زمانی برای شخم زدن» از کانال بالکان شبکه سحر پخش می‌شود.

به گزارش امتیاز، داستان این فیلم روایت زندگی مسامک و شیست و دو ساله «سعید» و «مینا» است که حالا در آستانه فروپاشی است. سعید از طریق اقوامش متوجه می‌شود مینا بیمار است و عمرش کوتاه است. سعید از مینا می‌خواهد که به خانه برگردد و علتش را بیماری خود عنوان می‌کند و… این اتفاق باعث بهبودی مینا می‌شود.

سیروس مقدم کارگردان این تله فیلم است و الهام غفوری تهیه کننده «زمانی برای شخم زدن» است.

یکشنبه بیست و هفتم مهر ساعت ۲۲:۳۰ به وقت تهران تله فیلم «زمانی برای شخم زدن» در مدت زمان ۸۷ دقیقه با زبانگردانی و ترجمه به زبان بوسنیایی توسط سارنگ اسفندیاری بر روی آنتن کانال بالکان شبکه سحر است. آتیلا پسیانی، مریم خداحرحی، شیدا ابراهیمی، فاطمه نقوی و فراتک تمنایی در فیلم تلویزیونی «زمانی برای شخم زدن» نقش آفرینی کرده‌اند.

رئیس سازمان تبلیغات اسلامی مهمان «من طهران» شبکه العالم

حجت الاسلام محمد قمی رئیس سازمان تبلیغات اسلامی میهمان امشب برنامه «من طهران»، فعالیت های سازمان تبلیغات اسلامی در شرایط جنگ نرم را تشریح خواهد کرد.

به گزارش امتیاز، حجت الاسلام محمد قمی؛ رئیس سازمان تبلیغات اسلامی با حضور در برنامه «من طهران» ضمن بیان اهداف تشکیل سازمان تبلیغات اسلامی، مهمترین فعالیتها و وظایف این سازمان را تشریح و به معرفی نهادهای زیر مجموعه آن خواهد پرداخت. همکاری این نهاد با کشورهای مختلف، حضور در شبکه های اجتماعی و برنامه های این سازمان برای ورود به عرصه فضای مجازی در خصوص ساخت بازی های رایانه ای و فیلم ها و رویکردها و پیشرفت های آن در مراکز علمی و نیز برنامه های سازمان برای مقابله با جنگ نرم از موضوعات مطرحه در این برنامه خواهد بود که به آن پاسخ خواهند داد.

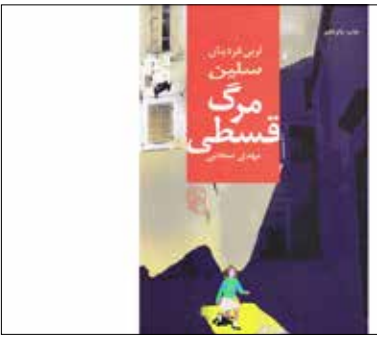
«من طهران» به تهیه کنندگی مهدی فولادیان و اجرای محمد باقر حیدری،۲۷مهر، ساعت ۲۰ به وقت تهران به مدت ۲۵ دقیقه از شبکه العالم پخش خواهد شد.

کتاب «خیال وزیبایی در آرای محمد غزالی» چاپ شد

کتاب «خیال و ذوق و زیبایی در آرای امام محمد غزالی» نوشته حسن بلخاری قهی به‌تازگی توسط مؤسسه تالیف، ترجمه و نشر آثار هنری (متن) زیرمجموعه فرهنگستان هنر منتشر و راهی بازار نشر شده است.امام محمد اسلام است که به‌رغم اشتهاش به فلسفه‌سنجی و تفهافتِ فلاسفه، در احیای راستین اندیشه‌های اسلامی و نیز انس عقل و دل با شریعت و تصوف، نقشی بی‌نظیر و بی‌بدیل دارد. از جمله اختصاصات آرا و نظرهای غزالی و کارکردهای فلسفه هنری آثار او نگاشتن بایی مستقل و وسیع در باب موسیقی، هم در احیاءالعلوم و هم در کیمیای سعادت؛ ارائه تأملات بسیار غنی و عمیق درباره جمال و زیبایی در احیاءالعلوم؛ تبیین لطایفی از کارکرد قوه خیال و کارکردهای عظیم هنری آن؛ ارائه تحلیل قدری از قوه ذوق که چند قرن بعد مشابه آن را ایمانوئل کانت بیان کرد؛ و مهم‌تر استاد به مثال‌های هنری چون نقاشی چینیان و رومیان است. کتاب «خیال و ذوق و زیبایی در آرای امام محمد غزالی» دو بخش دارد. بخش نخست در احوال و آثار محمد غزالی است که چهار فصل را شامل می‌شود. در فصل نخست کتاب به «غزالی و آثارش» پرداخته شده است. در فصل دوم به «حقیقت غزالی به روایت خویش در المنقذ من الضلال (از شک تا یقین)» پرداخته شده است. فصل سوم کتاب «آشنایی با دو کتاب احیاءالعلوم و کیمیای سعادت» است و آخرین فصل بخش نخست به «امام محمد غزالی و شیخ شهاب‌الدین سهروردی (پیدایش و تکوین حکمت مبتنی بر نور)» اختصاص دارد.

این کتاب با ۲۵۰ صفحه، شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۴۵ هزار و ۵۰۰ تومان منتشر شده است.

از خرید و خواندن این رمان پشیمان نمی‌شوید

نقش‌ها شاهکار وولف محسوب می‌شود و زنده‌بودن مضامین داستان و تأکید و تأییدی است بر این مدعا.

از اعماق

«از اعماق» شامل نامه‌ای طولانی است که وایلد از زندان ری‌دینگ برای دوستش آلفرد داگلس فرستاد. این نامه پنج سال بعد از مرگ شاعر به اهتمام دوست و وصی‌اش، رابرت راس، به صورت کتاب منتشر شد.

«از اعماق» نقطه اوج زندگی و فلسفه وایلد است؛ و شاهدی تازه، و شاید ساده‌ترین راه است بر اینکه چگونه هریک از تجارب او ارزش و معنی هنری به خود می‌گیرد. «از اعماق»، بی‌گمان بهترین نثر وایلد است. الهام غنایی در آن فارغ از تصنع است که در دیگر آثار او یا آن همراه است. این الهام زنده‌ترین و نهایی‌ترین جنبه شاعر را آشکار می‌کند و به ما امکان می‌دهد که آثار دیگر او را از زاویه حقیقی آن‌ها ببینیم.

رودین اثر ایوان تورگنیف

«رودین» اولین رمان ایوان تورگنیف است. او نوشتن این رمان را در سال ۱۸۵۵ آغاز کرد و برای اولین بار در سال ۱۸۵۶ در مجله ادبی سوورمینک به چاپ رساند.

تورگنیف بر آن است که در شخص رودین نسل جوان آرمان پرست را به نمایش درآورد؛ نسلی که دیسپت فلسفه‌ای نسبتاً میان تهنی است. داستان «رودین» بیانگر زندگی یک انسان روشنگر و در عین حال بی‌ثمر در دوران تقابل فرهنگ ارباب و رعیتی با انقلاب‌ها،

قصة هایی از سرزمین روتاباگا چاپ شدند

از آن که شاعر شود، شیرفروش، یخ‌ساز، ظرف‌شور، فروشنده، آتش‌نشان و روزنامه‌نگار بود.

سندبرگ مجموعه‌داستان‌های روتاباگا را به سبک nonsense نوشته که از قرن نوزدهم آغاز شده است. این‌داستان‌ها زمانی شکل گرفتند که سندبرگ گفتن قصه‌های داستان پریان را برای دخترهایش شروع کرد. اولین‌جلد از این‌مجموعه سال ۱۹۲۲ چاپ شد. جلد دوم هم سال ۱۹۲۳ با عنوان «کبوترهای روتاباگا» چاپ شد. سپس در سال ۱۹۳۳ مجموعه صورت‌سیب‌زمینی بدون تصویرگری منتشر شد تا سال ۱۹۹۳ تعدادی از داستان‌های منتشرنشده سرزمین روتاباگا با عنوان داستان‌های بیشتری از روتاباگا چاپ و توسط پاول زلینسکی تصویرگری شدند. کتابی که نشر پیدایش ترجمه‌اش را چاپ کرده، از ۲۴ داستان کوتاه تشکیل شده است.

داستان‌های پریان. تا پیش از آن از اروپا آمده و پر از شاهزاده و شوالیه بودند؛ عصری که برای